

Socialministeren (Natalie Lind): Jeg kan blot til fru Hanne Reintoft svare, at det er rigtigt, at der foregår en dommerundersøgelse, at sagen ikke er færdigbehandlet endnu, men at vi venter resultatet i nær fremtid; før jeg har set det, kan jeg jo ikke på nogen måde indgå i en diskussion om sagens realitet.

Med hensyn til det stillede spørgsmål om offentliggørelse kan jeg sige, at det på forhånd er min agt i overensstemmelse med administrativ praksis at offentliggøre resultatet af undersøgelsen.

Hanne Reintoft: Da jeg som sagt mener, det er en meget vigtig sag, vil jeg gerne takke ministeren dels for, at undersøgelsen nu efter over halvandet års forløb er ved at være tilendebragt, dels for, at offentligheden bliver grundigt orienteret, så åndssvageforsorgen ikke uberettiget kommer i mis-kredit. Sagen er af en sådan karakter, at det kan stille åndssvageforsorgens bestyrelse i et meget uheldigt lys, hvis ikke undersøgelsen dels får en ende, dels ganske klarlægger de uheldige forhold.

Socialministeren (Nathalie Lind): Fru Hanne Reintoft har sådan set ingen anledning til at takke mig for, at undersøgelsen snart er afsluttet; det er en dommerundersøgelse, og der er forskellige oplysninger, man har skullet indhente både fra revisionsdepartementet, boligministeriet og statens ligningsdirektorat. Sagen er gået sin ganske normale gang; vi venter som sagt, den er ved at være færdig.

Hvad angår spørgsmålet om offentliggørelse, er det som sagt almindelig administrativ praksis, at når resultatet foreligger, offentliggøres det.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om det stedlige virksomhedsområde for foreninger til brandforsikring af bygninger.

(Lovforslaget (nr. 92) findes i tillæg A. sp. 1789, fremsættelsen i tidenden sp. 2359).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Stæhr Johansen: Det lovforslag, som her foreligger fra justitsministerens side, er en konsekvens af den kommunestruktur, som nu skal indføres fra den 1. april 1970, hvor man ikke længere sondrer imellem købstadkommuner og landkommuner. Forholdet har hidtil været, at de enkelte bygningsbrandforsikringsforeninger har haft deres bestemte afgrænsede virksomhedsområder, og det er altså denne regel, man nu ønsker ophævet.

Jeg hører til dem, der mener, at man for længst skulle have gennemført denne ændring, idet den rent historiske opdeling er den, at København og købstæderne kun har ét forsikringsselskab, medens man i landdistrikterne, og hvad der ligger uden for de gamle købstadgrænser, uden for voldene, har haft en vis konkurrence, der kun har været sund for brandforsikringsselskaberne og ikke mindst har været til fordel for klienterne.

Men heldigvis er det nu i modsætning til tidligere sådan, at samtlige brandforsikringsforeninger har rettet henvendelse til justitsministeren om at få disse geografiske grænser ophævet, og at det simpelt hen er nødvendigt med de ændringer, der finder sted i den kommunale struktur. Jeg kan derfor på mit partis vegne kun anbefale lovforslaget.

Søren Jensen: Det foreliggende lovforslag vedrørende bygningsbrandforsikringsforeningerne følger jo kun den almindelige udvikling op, og så er det tilmed et godt lille forslag derved, at det ikke koster statskassen noget.

Jeg kan på venstres vegne love lovforslaget en velvillig behandling med samme motivering som den, ministeren har givet i sin skriftlige fremsættelse, og den, vi just har hørt af hr. Stæhr Johansen.

Hans Hækkerup: Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Martin Pedersen: Da samfundsudviklingen har gjort det foreliggende lovforslag rimeligt og praktisk, skal jeg på det radikale venstres side anbefale forslaget.

Arne Larsen: Det foreliggende lovforslag har jo en meget begrænset virkning. Det går stort set ud på at ophæve en lovgivning fra forrige århundrede, hvorefter vore brandforsikringsforeninger fik deres virksomhedsområder fastlagt, én fik hovedstaden, én købstæderne og én landet i øvrigt. Senere er der kommet 8 foreninger til. Den nye kommunale struktur medfører, at det ikke længere lader sig gøre at fastlægge foreningernes virksomhedsområder efter de gamle retningslinjer, og det vil derfor være nødvendigt at ophæve disse love, hvilket socialistisk folkeparti giver sin fulde tilslutning til.

Men der skal jo rationaliseres, og den moderne tekniks hjælpemidler skal udnyttes bedst muligt, og derfor var der måske grund til at overveje også en rationalisering af antallet af disse brandforsikringsforeninger. Jeg ved ikke, om justitsministeren har eller kan få nogen indflydelse herpå, men det ville da være en billiggørelse og en forenkling af administrationen, hvis man kunne få antallet af foreninger stærkt begrænset. En forening, der dækkede hele landet, var såmænd tilstrækkelig, sådan som også socialistisk folkeparti tidligere har foreslået.

Jeg finder det ikke nødvendigt med udvalgsarbejde.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne takke ordførerne for den velvillige behandling af forslaget, og jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Arne Larsen, at jeg ikke efter den lovgivning, der i øjeblikket eksisterer, er i stand til at gribe ind og ændre antallet af foreningerne.

Ståhr Johansen: Jeg kan oplyse det ærede medlem hr. Arne Larsen om, at den rationalisering er ved at finde sted, idet der bortset fra Landbygningerne, der repræsenterer godt og vel 50 pct. af forsikringerne, nu finder et samarbejde sted imellem de 3 største brandforsikringselskaber, nemlig Københavns Brandforsikring, Købstædernes almindelige Brandforsikring og Østfjernes Brandforsikring, hvor man netop har taget et samarbejde op på baggrund af, at man har ventet disse nye grænser. Rationaliseringen er altså i gang

Arne Larsen: Jeg er uhyre glad for at høre, at der trods alt er visse rationaliseringsbestrebelse i gang; det ville da også være meget mærkeligt andet. Jeg havde egentlig fundet, at hvis man kunne få en overgangsordning, ville én forening for København, én for øerne og én for Jylland måske have været mere end tilstrækkeligt. Men man kunne jo henstille til justitsministeren, at han, når han nu måske skal optage forhandlinger med disse foreninger, prøver at fremme rationaliseringsbestrebelse mest muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om visse hovedlandevejsanlæg i og ved København [af Ivar Nørregaard m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 74) findes i tillæg A. sp. 1431, fremsættelsen i tidenden sp. 1896).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg tror, jeg kan fatte mig ganske kort om det fremsatte lovforslag ved at sige, at i det planlægningsarbejde, der foregår i området, ikke mindst på grundlag af de beslutninger, der er truffet her i folketinget, er jeg enig i, at de seneste prognoser på det nye grundlag peger i retning af, at der ikke er det store behov for den indføring af Vestmotorvejens sydlige gren gennem Engstrand Allé, som man forudsatte, dengang loven i 1964 blev vedtaget. Derfor kan jeg sådan set sige, at jeg tror ikke, der bliver så store vanskeligheder ved at finde en løsning på dette konkrete spørgsmål.

Den nye vurdering har altså medført, at man fra planlægningsmyndighedernes side,